

Johan Knudsen: Maa jeg straks fremkomme med den korte Bemærkning — jeg skal senere tillade mig at tage Ordet —, at det maa bero paa en Misforstaaelse af den højtærede Minister, naar han sagde, at jeg havde udtalt mig for Ønskeligheden af, at Universitetets Døre skulde lukkes for Ikke-Studente. Tværtimod, jeg har netop sagt, at det vilde være en besk Frugt, dersom Universitetets Læresale blev lukket for Ikke-Studente.

Borghjerg: Det forekommer sikkert adskillige, at dette Ting kunde bruge sin Tid til noget nyttigere end til den Forespørgsel, der her er rejst. Det forekommer mig ogsaa, at det Parti, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) er Ordfører for, maatte have god Anvendelse for sin Tid i disse Dage, bl. a. til at se at faa et Grundlovsforslag færdigt. Men naar de nu mener, at de og vi har saa god Tid, kan saadant et lille muntert Intermezzo som denne Forespørgsel mellem mere alvorlige Forhandlinger virke ganske oplivende, og vi skal ikke fra vor Side undlade at yde vort beskedne lille Bidrag til denne Debat. Oplivende virker det unægteligt at se en Repræsentant for Højre gøre sig til Talsmand for den videnskabelige Lærefrihed. Det glæder mig. Det sker fra et Parti, der, saa vidt jeg mindes, i en Menneskealder forsvarede, at man nægtede Georg Brandes Statsansættelse som Professor ved Københavns Universitet. Det Parti, der staar i det Forhold til den videnskabelige Lærefrihed, har altsaa udviklet sig i den rigtige Retning, naar det nu her stiller en Interpellation til Værn for den videnskabelige Lærefrihed. Men det forekom mig ganske vist, da jeg hørte det ærede Medlem fra Fredensborg holde sin Tale, at hele hans Optræden var præget af noget af den Udvikling, man stundom ser, men som ikke er saa tiltalende, en Udvikling fra en vis Ungdommelighed til en vis Jeronimusagtighed. Naar Folk bliver ældre, kan de nemlig udvikle sig til det bedre, men de kan gøre det paa en Maade, som jeg ikke synes virker tiltalende. Det ærede Medlem sagde i sin Tale med alle Tegn paa Indignation: Nu øves der ogsaa Vold paa Universitetet! Ogsaa der! Det

var, som om han saa Verdens Dage forværre sig, stadig blive værre, han saa Voldsmænd, Spektakler, han saa Dumhed, Raahed vokse op alle Vegne, og saa er Sandheden den — den Sandhed, som alle Jeronimus'er glemmer —, at Verden gaar fremad og stadig bliver bedre, at Civilisationen, Oplysningen stiger. Jeg erindrer endnu fra min første Agitatorungdom, hvordan der var visse Egne af Landet, særlig den Egn, som nu det ærede Medlem fra Fredensborg er Repræsentant for, hvor vi Socialdemokrater ikke havde Talefrihed, hvor det var os ganske umuligt at faa Ordet. Jeg husker f. Eks. — netop paa Grund af Vold fra det Partis Side, som det ærede Medlem tilhører — et Møde for en Snæs Aar siden i Skotterup, hvor det ærede Medlem, der sidder her lige overfor, og jeg skulde tale, og hvor Højremændene mødte bevæbnet med Knive. Det var den Maade, hvorpaa Højre den Gang søgte at værne Talefriheden. Der er sket store Fremskridt — heldigvis ogsaa i Højre. Ærede Medlemmer vil vide, i hvilken Grad Ytringsfriheden i Virkeligheden har trængt sig frem til almindelig Anerkendelse. Jeg kunde f. Eks. have Lyst til at bede det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), der forleden var til et socialistisk Møde ude i 9de Kreds, at aflægge Vidnesbyrd. Han vil da sikkert bevidne, at der her i København, ikke mindst i de brede Lag, er en Respekt for Ytringsfriheden, der bevirkede, at han, som var indbudt til at tale om Forfatningssagen — skønt han rettede meget skarpe Angreb paa Socialdemokratiet —, dog hørtes med den største Opmærksomhed, ja man lønnede ham ved Slutningen af hans Foredrag endog med Bifald som Anerkendelse af, at han overhovedet havde givet Møde. Eller jeg appellerer til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), der for nogen Tid siden var ude i 5te Kreds i Florasalen. Der var Mishagsytringer og Bifaldsytringer, men det hele forløb paa en saadan Maade, at han sikkert vil bevidne, at netop hos det brede Lag i København respekterer man Ordets Frihed. Der er sket store Fremskridt, ikke mindst ved den Kulturbevægelse, som i den sidste Menneskealder er gaaet gennem de brede Lag.